

VECKOBLADET 21

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1981 7:e årg.

Lösnummerpris 1 kr

Fredagen den 29 maj.

VPK Skånes årskonferens: Regionplan, könskvotering

VPK Skåne har haft årskonferens i helgen i Kristianstad. Konferensen genomfördes under stillsamma former i Kristianstad kommunfullmäktiges ädelträglimmande, nästan feudala sessionssal. Ett appellmöte genomfördes, de flesta delegaterna deltog dessutom i en miniatyrdemonstration arrangerad av Svenska Naturskyddsföreningen och Fältbiologerna. Representanter för SF och VS (Danmark), pionjärerna, KU samt Chiles KP hälsningstalade.

Jörn Svensson inledde med att kommentera sitt agerande i dechargedebyttens behandling av Te-lubaffären. Han betonade de sionistiska övertoner i Olle Westbergs agerande, men motiverade också »frikännandet» av Söder och Krönmark på juridiska och trovärdighetsgrunder.

Nelson da Silva från Chiles KP talade om den skärpta kampen i Chile. Chilenarna i Skåne försöker nu samla in 60.000 kr. Bidrag emottages på pg 55 20 51-5, adressera till Victor Jara-föreningen.

Budgeten togs snabbt.

Under lördagen behandlades budgeten och andra ekonomiska frågor, verksamhetsberättelsen, samt fördelningen av ombud till rikskongressen. De ekonomiska frågorna väckte inget större intresse bland ombuden, endast farhågor att en föreslagen (och beslutad) stiftelse borde vara att betrakta som ett skattesmitningsinstrument.

Debatten om verksamhetsberättelsen tog som vanligt onödigt lång tid, den präglades av långa och luddiga inlägg, särskilt som sakfrågan bara gällde huruvida berättelsen skulle godkännas eller inte.

Ny ekonomisk regionplan

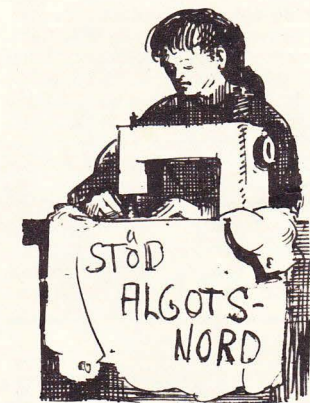
Den egentliga debatten började först under söndagen, då verksamhetsplanen behandlades. Kurt Sjöström från Malmö dominerade diskussionen om en ny ekonomisk regionalpolitik. Kongressen biföll en motion från honom och Lutz Pagel om upprättandet av en ny socialistisk ekonomisk plan för Skåne.

En lång rad punkter togs vad beträffar arbetsplatsarbetet, bl a ska distriktet verka för ett aktivt arbetsplatsarbete, bransch- och organisationskonferenser bör arrangeras, den fackliga tillhörigheten ska inventeras. Alla lokalorganisationer rekommenderas bilda arbetsplatsutskott. Det beklagades

att flera stora traditionella arbetsplatser är vita fläckar på VPKs medlemskarta.

Könskvotering

Konferensens kraftfullaste beslut togs om konsekvent könskvotering till alla poster. Även inom partiet kan vi inte totalt avskärma oss från det borgerliga samhället, vilket bl a gör att förtroendeposter inom partiet inte automatiskt besätts med lika många kvinnor som män. Meta Cederberg, Carina Svensson och Karin Lentz var instrumentala i diskussionen.

Arbetsplatsarbetet prioriteras.

Könskvoteringen ansågs bl a mekanisk, men trots alla tidigare försök har skillnaderna mellan könen vad gäller innehavda förtroendeposter bestått, varför kvoteringen ansågs värd att pröva.

En lång rad andra punkter togs också på det kvinnopolitiska området, bl a bör en kvinnopolitisk konferens anordnas.

Fredskampen

Stort utrymme ägnades också solidaritets-, freds- och antiimperialistiskt arbete. Distriktsstyrelsen tillsätter ett internationellt ut-

skott (liksom tidigare). Inför 1982 års försvarspolitiska beslut kommer diskussionen kring försvars- och säkerhetsfrågorna upp till ytan. Kampen för Norden som kärnvapenfri zon måste drivas vidare (Kristian IVs emblem verkade stödja detta, det satt omedelbart ovanför en fredsbanderoll).

Även i år genomförs VPK Skånes sommarläger i Lönsboda.

Ingen regiontidning

Konferensen konstaterade att förutsättningar saknas för en regional tidning (VB-utredningen i Lund kom till samma slutsats), möjligen kan en sådan tillverkas i valtider. Distriktet strävar efter att kulturfester arrangeras i Eslöv även i fortsättningen. Lunds höstfest diskuterades inte.

Ny styrelse

Till ny distriktsordförande valdes Helmuht Glöck, metallare från Eslöv. Joachim Lentz avtackades varmt för sitt hårda och osjälviska arbete. Ordinarie ledamöter blev Milan Bily (Lu), Mary-Ann Börje (Kristianstad), Ernst Gustavsson (Lönsboda), Bo Nylander (Mö), Kerstin Lönn (Krstd), Bo Rosenkvist (Åstorp), Johnny Saljefelt (Mö), Nils Schwartz (Hbg), Carina Svensson (Lu) och Annika Svensson (Hässleholm). Suppleanter blev Michael Bondesson (Ystad), Liselott Dahlbäck (Burlöv), Lars Persson (Mö), Karin Svensson (Lu) och Birgitta Wendel (Hässleholm).

Lunds kommun pappersbov

Enligt ett riksdagsbeslut i maj 1975 skulle obligatorisk pappersinsamling vara genomförd vid årsskiftet 1979/80 i alla landets kommuner. Syftet med lagen var dels att pappersinsamlingen skulle bli det första steget mot en ny modern och resursbevarande avfallshantering. Det är ju också klart nationalekonomiskt lönsamt att öka återvinningen av papper.

Så skriver Thomas Schlyter (vpk) i en motion till kommunfullmäktige och han fortsätter: »Utsorteringskyldigheten gäller pappersavfall som utgörs av tidningar, tidskrifter eller emballage eller av utgallrade arkivhandlingar eller liknande avfall från kontorsverksamhet. För hushållens del gäller utsorteringsvänet enbart tidningar och tidskrifter. Returpapper kommer i huvudsak från tre källor, nämligen

– spill från företag som använder papper som råvara vid tillverkningsingen.

– avfall från affärer och kontor. För dessa båda gäller att återvinningsgraden är ganska hög men –tidningar och tidskrifter från hushållen återvinns i dag bara till 50% av det möjliga.

Lunds kommun följer inte lagen, eftersom returpapper endast »mottages». VPK menar att kommunen ska fullgöra sin skyldighet och aktivt samla in returpapper från i första hand hushåll, affärer och kontor.»

Motionen avslutas med ett krav att kommunstyrelsen ges i uppdrag att se till att pappersinsamling kommer igång inom kommunen enligt de riktlinjer som skisserats ovan.

Återvinningsvänlig produkt

En man att lita på

Skulle ni vilja köpa en begagnad traktor av denna man?

Skolstyrelsen har uttalat sig för terminsavgift. Återigen har dess ordförande, Nils-Arne Andersson (c), visat vad han går för!

Nils-Arne Andersson verkar ofta vara en resonabel, demokratisk politiker, alla tycker om honom. Tyvärr finns det skäl att varna:

● En av de allra mest berörda parterna vid ett eventuellt byggande av ett P-hus i kvarteret Färgaren (Tempos/Epas P-hus), var utan någon tvekan Katedralskolans elever. När den debatten var uppe så tyckte knappast skolstyrelsens ordförande, Nils-Arne, att eleverna behövde tillfrågas. Kattes elevråd var inte remissinstans.

● För ungefär ett år sedan ordnade arbetsförmedlingen en visning av filmen *Arbetslös - i helvete*, för unga arbetslösa. Nils-Arne var med. Problemet var bara att filmen var kritisk mot det här samhället. Den konstaterade också att det inte fanns någon arbetslöshet i Östtyskland. KOMMUNISTPROPAGANDA tyckte Nils-Arne Andersson och stoppade filmen *mitt under visningen, trots* att det skulle bli debatt och diskussion efteråt!

● För några månader sedan i kommunfullmäktige gick ungdomsrådet Louise Rehn med sin vanliga brunblå stil till angrepp mot vad hon kallade »terroristpropaganda» på Lunds skolor. Det som åsyftades var att lundaläkaren Martin Björck var runt på skolorna och berättade om sitt arbete i SWAPO-flyktingläger. Något som *borde* vara okontroversiellt, då SWAPO av FN är erkänt som den enda lagliga representanten för Namibias folk.

Nils-Arne gick snabbt ut och underströk att det här skulle undersökas och stoppas. Detta trots att hans eget ungdomsförbund, CUF, är ett av de aktivaste i stödet till SWAPO!

● I februari uppvaktade representanter för Elevförbundet i Lund Nils-Arne Andersson om de sociala nedskärningarna på skolområdet. Nils-Arne lovade att nedskärningarna skulle stoppa vid de redan beslutade, och att någon matavgift *aldrig* kunde komma ifråga på lundaskolorna.

För ungefär två veckor sedan tog skolstyrelsen ett förslag på att en terminsavgift på 100 kr för maten ska tas ut av varje elev på gymnasiet och Komvux. Man tog också beslut att bli korttidsvikarierna ska dras bort på gymnasiet!

För att vara en »trevlig karl» är skolstyrelsens ordförande, Nils-Arne Andersson, remarkabel i sitt dubbelspel och ungdomsförakt.

Man kan tala om en felfärgad rädsla: grön utanpå, blåsvart inuti. Frågan är vilket som är värst - den skalade rädslan (moderaterna) som stolt visar upp sin färg, eller den som fortfarande har »teaterdräkten» på, men som har samma inre som den förra?

I sakfrågan om terminsavgiften kan man säga mycket. Den terminsavgift om 100 kr som beslutats kommer inte idag att hindra någon från att gå på gymnasiet. Det viktiga är att man bryter mot den svenska välfärdsprincipen om *gratis skolgång*. Ty, terminsavgift på maten är blott ett sätt att få folk att betala för sina barns gymnasiestudier. Matavgift låter dock vackrare än »studieavgift».

Bryter man och raserar denna välfärdsprincip, så kommer matavgiften snart att följas av andra och högre avgifter.

Terminsavgiften är också en symbol för de sociala nedskärningarna på skolområdet. I Lunds kommun har man redan förbilligat skolmaten, minskat läromedelspengarna, stoppat Polhemsskolans utbyggnad mm. Statliga åtgärder gör att grundskoleklasserna kommer att bli större, att 10 % av lärarna på gymnasiet försvinner.

Det är därför av yttersta vikt att vi säger *nej till terminsavgiften*. Den kan fortfarande stoppas. Den måste nämligen upp i kommunfullmäktige i höst!

Därför måste Elevförbundet, Seco, lärarfacken, SKAF, Hem & Skola, de demokratiska ungdomsförbunden efter sommaren enas kring en gigantisk kampanj.

Erfarenheterna visar att en sådan kamp lönar sig. I Karlstad, Uppsala, Helsingborg och många andra ställen har protester lett till att liknande förslag stoppats. Endast i en kommun finns det »kvar» - i Orsa. Och i Orsa vägrar fortfarande omkring hälften av föräldrarna att betala matavgiften!

Elevförbundsprotest i kommunfullmäktige

Under kommunfullmäktigesammanträdet i torsdags reste sig plötsligt en del av publiken upp med en stor banderoll. Också genom talkör protesterades mot de beslutade nedskärningarna på skolområdet. Demonstranterna, som tillhör Elevförbundet (se veckans ledare), kördes bryskt ut av fullmäktiges ordförande.

Lunds kommunrevision - en osannolik politisk församling

- Det gick att läsa när jag hade skrivit ut det.
- Fotokopiorna gick inte att läsa, så jag skickade inte ut reservationen.
- Jag tänker inte skriva om den. Originalen går att läsa! Och så böljade debatten vidare i drygt en kvart.

Ovanstående diskussion utspann sig på kommunrevisionens senaste sammanträde och »jag-kunde-det-när-jag-gick-hemifrån»-debatten gällde en reservation som kommunrevisionens folkpartistiske ordförande Nils-Herman Håkanson hade skrivit. När revisionens sekreterare, socialdemokraten Gösta Östbring skulle ta kopior var originalet tydligen för dåligt, och han lät bara bli att skicka ut reservationen till de andra ledamöterna, som alltså inte fick kännedom om den.

För ledamöterna i revisionen var det ingen ovanlig diskussion, utan frågan var mera om man skulle skratta eller gråta. Det var bara ett exempel i raden av många underliga turer och debatter.

Under det första höstsammanträdet diskuterades kommande mötesdagar och någon föreslog att man skulle skicka ut *en* kallelse, som då skulle gälla för *alla* årets möten, ett sätt att spara in portokostnader åt kommunen. Dagordning och bakgrundsmaterial kunde delas ut vid början av mötet, tyckte man. En av vpk-ledamöterna ansåg att det kunde vara lämpligt och av visst intresse att man fick dagordning och material utskickat, och att portokostnaden kanske inte var alltför avskräckande. Efter en alltför lång diskussion bestämde man till sist som vpk-arna ville, och senare har man till och med bestämt sig för att skicka ut protokoll från mötena.

Kommunrevisionen är en helt manlig nämnd och partierna sätter kanske inte sina starkaste kort i revisionen. Stämningen är alltid vänlig och uppskattande. Många av de äldre ledamöterna ser vpk-arna som en ungdomlig frisk fläkt. Kanske lite nosiga, men allt har sin tid. Man tar i hand och hälsar och dricker sin sammanträdesramlösa eller grape- tonic i allmänt samförstånd. Men när en av vpk-arna undrade om kommunrevisionen inte skulle kunna titta lite närmare på hur fastighetskontoret hade skött Kjederqvistska gårdens underhåll, om det verkligen var förenligt med god ekonomi att låta gården förfalla som

man gjort, då stramades kavajerna till, och ryggar rätades upp.

- Det är ju en POLITISK fråga!

Och så var debatten avslutad. Kommunrevisionen är en speciell »nämnd». Ledamöterna har till uppgift att granska att de andra nämnderna sköter sig, att de olika förvaltningarna fullgör sina skyldigheter och att byråkratin är så effektiv och ändamålsenlig som möjligt. Det är skandal, om än i det lilla formatet, att en så viktig politisk instans har en så inkompetent ordförande. Nils-Herman Håkanson är en gammal jurist vars högsta nöje det tycks vara att klämma åt folk med snillrika vändningar och argument. Han tycks betrakta alla utom sig själv som okunniga odågor som bara ställer till besvär. Att saktidiskussion ägnar han sig mindre.

I kommunrevisionen föreligger det politiskt ovanliga förhållandet att moderater, centerpartister, socialdemokrater och kommunister är eniga i sin uppfattning av den folkpartistiske ordförandens sätt att sköta sitt politiska uppdrag. (Är man inom folkpartiet medveten om detta?)

Eftersom fackrevisorerna från Svenska Kommunförbundet gör ett bra arbete så fungerar revisionen trots allt, men med en bättre ledning och styrning kunde kommunrevisionen bli en tung politisk instans.

Lucifer

Östra Torn bordlagt

Den emotsedda behandlingen av den liggande interpellationen angående utbyggnaden av den kommunala servicen på Östra Torn bordlades då Sverker Oredsson inte var beredd att besvara den.

Östra Torn-borna lär nog få vänta på den kommunala servicen.

Folkpartistisk offensiv i Lund

Det är inte var dag man får ett flygblad från folkpartiet i brevlådan. Förra gången det hände var inför valet -79, men häromdagen var det dags igen: En liten ljusgrön folder med påskriften »Hur ska vi leva och bo i Lund?»

Riktigare titel hade varit »Hur ska vi snåla i Lund?». Det är nämligen vad det är frågan om. I sann närdemokratisk anda ombeds man att besvara följande frågor:

»Beträffande den kommunala servicen i Lund tycker jag att:

- 1) Man kan ta bort...
- 2) Man kan göra billigare... Genom att...
- 3) Man kan ta ut högre kostnad för...
- 4) Övriga synpunkter...

Detta skall insändas till folkpartiet i Lund. Adressaten betalar inte portot.

FÖR ÖVRIGT ANSER JAG ATT KARTAGO INTE BÖR FÖRGÖRAS¹ — SVAR TILL TARCISIO BOMMARCO

Tarcisio Bommarcos kritiska granskning av Pau Puig i Scotinis avhandling »Att förstå revolutionen» har som bekant publicerats följetongvis i VB under våren (VB nr 10,11,13,14, 15 och 17) Pau Puig i Scotinis svar på kritiken kommer VB att publicera i de närmaste nummerna av VB.

Min avhandling *Att förstå revolutionen – en kritisk undersökning av historisk stabilitet och förändring* har väckt mycket ont blod bland dem som menar att allt står väl till med vänstern och marxismen. Jag har placerats i den s k avgrunden och stämplats som »elitist», samt komiskt nog beskyllts för att ha intagit en härskarståndpunkt. Med scientistisk arrogans har man okunnigförklarat mig på samtliga punkter och de obligatoriska bannstrålarna har utslungats mot mig ritualenligt. Ingen av akterna i den patetiska autodafé som normalt väntar den som ifrågasätter Gud och profeterna har m a o uteblivit.

Därför har det känts uppfriskande att ta del av Tarcisio Bommarcos (i fortsättningen TB) mera nyanterade kritik. I motsats till mina övriga rasande kritiker har TB gjort ett seriöst försök att förstå vad som står i min avhandling. Intressant att notera är också att TB inte har reagerat på mina nyckelkategorier – subaltern tänkande² osv – eller sett sig nödsakad att varna för att dessa likt Pandoras ask är fyllda med all världens tänkbara olyckor. I egenskap av italiensk marxist känner han till att de hör hemma i den kontinentala vänsterdebatten och han är dessutom inte främmande för att bruka dem själv. Och det är intressant att notera därför att de delvis förklarar känslösheten kring min förargelseväckande bok: här står vi inför ett typiskt exempel på vad man vanligen kallar en kulturkollision.

Likväl har jag en del synpunkter på TBs kritik och jag tackar VBs redaktion för vänligheten att erbjuda mig utrymme för ett utförligt svar.

De första, generella invändningarna som jag vill resa mot TBs recension är han kunde ha lagt lite större möda på att redogöra för innehållet i min avhandling. Jag

föreställer mig att för den VB-läsare som inte läst den måste det ha varit rätt svårt att förstå vad det hela går ut på. Så »impressionistisk» är väl mitt arbete ändå inte att den grundläggande tankegången inte går att sammanfatta! När man skriver en recension skall man dessutom inte tillskriva författaren uppfattningar om problem och företeelser som han inte berört. Detta tycks dock inte bekymra TB, som genom ett högst personligt användande av citationstecken lägger både det ena och det andra i min mun om Hobbes, om »staten efter New Deal» och om den svenska vänstern.

Om jag fattat saken rätt är TBs egna huvudinvändningar mot mitt arbete följande:

- A. Jag har inte fattat att det inte är marxismen det är fel på, utan på den underutvecklade svenska tolkningen av densamma och de svenska marxistiska intellektuellas oförmåga att göra konkreta analyser eller som TB egentligen menar, de ras oförmåga att tillämpa Gramsci på Sverige.
- B. Min kritik av marxismen är varken »specificerad» eller »begränsad» utan »allmänt suddig».
- C. Den lösning som jag enligt TB

föreslår, nämligen en »återgång» till Kartago (alltså till den klassiska politiska filosofins ståndpunkter), är onödig.

- D. Vad strategin beträffar har jag inte heller fattat att det inte går att »förgöra motståndaren med en gång», åter den hopplost okunniga svenska vänstern.

A. Marxismens kris är inte blott ett svenskt fenomen

Nog är det så att den svenska vänstern med dess obotliga politiska naivism, maximalism och puritanism är en rätt beklämmande historia. Jag kan emellertid inte se att det sorgliga tillstånd den befinner sig i är någonting *unik*. Uttrycket marxismens kris har i alla fall *inte* myntats här i landet utan i Frankrike och avänds flitigt även i Italien där det finns andra marxister än de som är med i PCI. Att påstå att svenska marxister skulle kunna sin Marx, sin Engels och sin Lenin sämre än andra är dessutom föga övertygande. Åtskilliga av marxismens klassiska verk är förvisso inte översatta till svenska men om det är något som svenska intellektuella i motsats till de latinska kan, är det just främmande språk. Gramsci känner man för all del dåligt till här, men å andra sidan är man väl förtrogen med

60- och 70-talens nymarxism för vilken Gramsci varit något av en central förgrundsgestalt. Vidare tycker jag att TBs historiska analys av orsakerna till den politiska kulturens låga nivå i Sverige lämnar mycket övrigt att önska. Hur han kan få det till att reformationen skulle ha varit en »folklig rörelse» är för mig en gåta och lika så att den intellektuella utvecklingen i det lutheranska Sverige skulle vara så värst avvikande från den i det övervägande lutheranska Tyskland. Var i Tyskland TB har kunnat finna sina »oberoende intellektuella» kan jag inte heller begripa. Självt har jag i det faktum att Marx och Engels växte upp i en tysk miljö velat se orsakerna till deras inkapacitet att förstå politisk hegemoni och de intellektuellas roll i densamma. De invändningar som går ut på att jag inte förstått att det är den *svenska* marxistiska debatten det är fel på kan jag sålunda inte acceptera.

Forts i nästa nr.

1. Såväl Tarcisio Bommarco som jag anspelar på de ord varmed den reaktionäre romerske senatoren Cato d ä brukade avsluta sina tal i senaten. TB tycks emellertid ha glömt att redan på den tiden ansåg de upplysta krafterna i Rom att Kartagos förstöring var en överdig handling.

2. Det subaltern tänkandet i politiken är motsatsen till det hegemoniska. Att tänka subaltern är bl a att tänka ensidigt »underifrån» – från grodperspektivet, utan distans till vare sig en själv eller sin situation samt utan hänsyn till helhetens bästa och konsekvenserna av de krav man ställer, eller de handlingar man utför. Det kanske bör förtydligas att även ekonomiskt dominerade klasser kan tänka politiskt subaltern och att den politiska meningen med att hålla isär de två huvudformerna av politiskt tänkande är att den »revolutionäre fursten» skall kunna upprätta en »Stad» är ALLA medborgare tänker och handlar hegemoniskt.

Fredsmarsch

Under parollen *Ett kärnvapenfritt Europa* kommer en stor fredsmarsch att gå den 21 juni från Köpenhamn till Paris, där den avslutas den 6-9 augusti.

Vill du följa med från Lund tidigt Söndag morgon den 21 juni, och efter ett kort appellmöte, i Malmö ta båten över till Köpenhamn, så kom till Stortorget kl 7.30.

Upplysningar om marschväg och tider kan du få på Märtenstorget på lördagar eller genom kontakt med någon av fredsorganisationerna. Eller genom att kontakta Niels O Hass, Evanstonevej 4, 2900 Hellerup, tel 01-20 14 38.

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Karins krönika

Berättelsen om stormarknaden och närbutiken

Till en början handlade många ändå i närbutiken trots att stormarknaden hade kommit till. Närbutiken var personligare, låg närmare och hade ett unikare, personligare sortiment. Man kunde också få en del annorlunda varor, som närbutiken tog hem på beställning. Stormarknaden började driva (draiva) med lågpriser, extrarabatter, julrabatt, ekonomipriser, mängdrabatt... Det lockade och drog. Och när man ändå var där för att köpa det rabatterade, ja, då köpte man lite annat också, som ibland var dyrare än i närbutiken. Det var också stormarknadens uträkning. En följd blev att närbutiken började sälja mindre och kunde ta hem allt färre varor, sortimentet minskade. Detta märkte kunderna. De började köpa allt färre varor i närbutiken... Den onda cirkeln hade börjat. Närbutiken fick slå igen. Efter ett tag, några år, när alla närbutiker var utkonkurrerade höjde stormarknaden priserna, struntade i att ta hem annat än varor tillverkade i stora serier, bestämde helt och hållet sortimentet, vilket i sin tur påverkade produktionen o.h.. Stormarknaden flyttade till en ny och större lokal i utkanten av stan... och folk fick följa efter... och folk saknade sin närbutik mer och mer. Då var det så dags, tyvärr.

Otroligt, inte sant?

Härom dagen träffade jag inte mindre än tre personer som sa sig inte veta var Bokcafét låg, som inte visste att man kan arrangera möten där och låna lokalen gratis, att man kan fika och läsa dags-tidningar och en massa tidskrifter som finns utlagda som läsex, att Bokcafét skickar böcker över hela Norden, att Bokcafét håller på att ge ut en katalog igen, att hjälp behövs, att Bokcafét söker en kamrer till den 1 augusti.

Upplyst en(man)välde

5 män och 1 kvinna beslutar inbjuda en rad personer till ett idé-kläckarmöte. Förste mannen föreslår 10 män, andre mannen föreslår 10 män, tredje mannen... osv. Kvinnan föreslår 10 kvinnor. Alla människens blickar vänds mot kvinnan. De är mycket uppbragta. Skulle hon som säger sig förespråka jämlikhet inte föreslå 5 kvinnor och 5 män?

Och slutligen

Till en kongress föreslås 6 män och (för syns skull) 1 kvinna. Någon föreslår i stället 3 kvinnor och 4 män, för att halva befolkningen bättre skall representeras. Då börjar någon tala om att duglighet måste gälla mer än kön. Så länge det är tal om 6, 8, 34, 10.500 män är det inte tal om duglighet. Är det inte märkligt? Men ok, vi skippar tanken på könsfördelning. Och ok för dugligheten. Vi skickar 7 kvinnor!

Karin Lentz

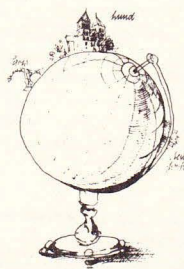
LUND SETT FRÅN VÄNSTER

VPK Lunds årsbok - Lund sett från vänster - har som vi tidigare kunnat meddela kommit ut för tredje året i följd. Liksom tidigare år erbjuder vi VB:s läsare att köpa skriften Veckobladet. Sätt in 16.50 på VB:s postgiro 174 59-9 så kommer boken hem till dig i brevlådan. Nu följer en recension av boken.

Bland de individer som far till Lund på några år för att träna sig i att svinga en bägere och uttala djupsinnigheter frodas fördomen att Lund inte skulle vara annat än en akademisk bondhåla. Så snart man har svart på vitt på sin examen bör man enligt dem skudda skoftet av fötterna, rensa naglarna rena och etablera sig i mellersta Sverige i en mellanstor villa och söka jobb på sin mellanskiktiga utbildning.

Att den som resonerar så inte betraktar Lund vänsterifrån är väl ganska självklart. För det första kan man väl knappast dela in landets städer och byar i sådana som man kan bo i till pensionen och sådana som man bara kan bo i några år. Hur skulle det se ut om Lunds befolkning drog iväg som flyttfågelssträck vart sjätte år och lämnade Per Blomquist kvar att vakta domkyrkan och staden med en handfull unga entusiastiska utgrävare? Nej, Lund är inte bara professorers och prästers ähörskaror. Lund är också ett dagligt slit med att producera kantiga mjölkpaket, bregottförpackningar och dialysatorer för Sverige och andra länder. Lund är också vinterparadiset Monte Composti varifrån man i siktigt väder har både kärnkraftverk och nedskärningshotade varv i synfältet. Lund är också klädbutikerstadsstad, ett eldorado för profithungryga köpmän. Och mycket mycket mer. Så kom inte och säg att Lund ligger långt från världen! (Det här åskådliggör också Andrzej Ploski mycket tydligt med sin jordglob på sid 28.)

»Lund sett från vänster» börjar med en dikt av Karin Lentz och

artiklar som Ingrid Andrés om kolonitradgårdarna i Lund och Wilhelm Agrells historiska betraktelse över slaget vid Lund är den ett produktivt bidrag till den nya topografiska litteraturen.

Nu säger jag inte mer! Varken vilken arbetsplats är det med i år, vilken stadsdel som beskrivs, vad Ulf Nymark säger om vilket opo-

slutar med ett kåseri av Jenny Ljunghill. Ur JLs raljeri med fin-kulturen i Lund och berättelser från barndomens filmförevisningar av »Från ax till kaka» och »Spara och Slösa» växer det fram en fråga om vad som är kultur i vår stad och vad som inte är det och vad som kommer vem tillgodo. En viktig frågeställning som man kanske får läsa mer om ett annat år?

I Dagens Nyheter den tredje maj fanns det en artikel av Sven-Bertil Jansson om den stora mängd hembygdsskildringar som skrivits och fortfarande skrivs i Sverige. Drivkrafterna bakom den här sortens litteratur har mestadels varit nationalism och idealism av konservativt märke. Det har gällt att värna om en kulturrepök som från slutet av 1800-talet hotats av »ängan, elektriciteten och rotationspressen». Men Jansson menar att misstron mot förstörelsen av gamla levnadsformer idag också omfattas av nya grupper som står med fötterna på radikal grund och forskar i svensk lokalhistoria med Sven Lindqvists Gräv-där-du-står som handbok. Här tycker jag att »Lund sett från vänster» passar bra in. Med sina ärligen återkommande skildringar av arbetsplatser och stadsdelar i Lund och med sådana litiskt eller politiskt forum eller vad Sten Henriksson och Hans Jeppson har att förtälja. Ta nu meddetsamma och fiska upp 15 kr ur portmonnän till 1981 års utgåva av »Lund sett från vänster»! Och har du inte förra och förrföra årets så se till att införskaffa dem också.

Så till sist några ord om vikten att införskaffa de rätta pappersarken till bokhyllan eller pärm-arkivet. Otaliga pappersark mer eller mindre nerlusade med bokstäver passerar genom våra händer och en del av det in i våra bostäder. I längden blir man lite trött på allt det skrivna materialet, särskilt när man måste processa med sig själv om vad som ska förpassas till soptunnorna direkt, vad som får en nådatid på snart-ska-det-slängas-hyllan och vad som ska få trona på hyllan för eviga alster.

Några problem i det här avseendet vällar inte »Lund sett från vänster 1981». När du har läst den från pärm till pärm är det bara att gå raka vägen till den nästan eviga hyllan och placera den där på en fläck där du lätt hittar den igen. Skaffa ur samtliga års utgåvor kommer du så kring 1990 att besitta ett nätt litet uppslagsverk om Lunds arbetsplatser och stadsdelar och...

Ulrika Jakobsson

Bokcafét
S:t Petri Kyrkogata 7

Veckans erbjudande:
P. Chotjewitz:
»Gryningens grå män»
Barrikadens förlag.

Ord pris : 54 kr.
NU: 48 kr!

Platsannonser

KAMRER sökes till Bokcafét
Bokföring och budgetarbete
Halvtid, tillträde 1/8
Ansökan senast den 15/6 till
Bokcafét, S:t Petri Kyrkog. 7
222 21 Lund, tel 046/146226

Sommarstuga i naturskönt område på N:a Jylland ut-
hyres 13-20 juni & 18-25
juli. 1000kr/vecka, 8 pers.
Rosenkvist tel. 14 77 07

UNIKT TILLFÄLLE
Handtryckta (redaktionen
trycker själv) T-tröjor
30 kr ska vara VB tillhanda
senast fredag 5/6.
Pg 17 459-9
Ange storlek.
Leverans före midsommar.

**kommunistisk
kommunalpolitik**

Kommunalpolitiska arbetsgrup-
pen sammanträder måndagen den
1 juni kl 19.30 i cirkelrum 1
Stadsbiblioteket.

BLÅSORKESTERN repetition
sön 31/5 kl 19.00 Vårfruskolans
gymnastiksal. Vårt Fosterland,
Titanic m.fl. Sista rep före
sommaren sön 7/6 kl 18.00
(obs tiden!) Samma plats. Ev
utfärd.

REDAKTIONSUTSKOTT: Lars
Borgström, Kristina Lantheñ
och Olle Teleman.

KONTAKTREDAKTÖR för nästa
nummer: Jan Hindersson
tel 12 71 26
SCOOP kan ringas in på tel
14 94 38 på onsdag mellan 18-
24